

Paris, d'Alena 21 - VII - 1941

Estimada Mami. - Penser que de ma
luna 8 dies que vos manxa i encara
no he rebut ni un sol mot de tu!
quina decepció, Déu meu, pensar que
un vulgor calaman et distreu
d'un "amor eterno"! Estic segura
que la tua B. és incapas d'una
cosa semblant.

Molts records dels Valeris i les Montes.
Van venir dissabte al migdia i després
de dinar van continuar cap a Viladocan
on haurien de passar gla li de setmana.
Va saber-los molt greu de no trobar-los
ni a tu ni a la Maria i em van
encarregar allò que es diu molts records.
Sabies que tenen una nena de dos
anys, que es diu Elisabet? Em donen
unes fotografies molt precioses. El
nostre netet David venia amb ells.
Es molt curt i silencios. Com que en

V. i la M i'assemblen entre ells, és
difícil escatir a qui dels dos s'assem-
bla el nen. És rossenc i ~~blanc~~ bastant
blanc i solç. Per cert que saluda d'
una manera que la part de riure,
donant molt seriós la roqueta i lent
un quart de reverència amb un
aire normal i com veient ablu-
tament com un gentleman.

Continuare' parlant de viatges.
Així va venir el nen de la Catarina
i estava xerrant que em va distreure
tot el matí. Hi havia també la fista
mayor i et transcriure algun dels
diàlegs que van anar succeint. - N'hem
parlat després amb la Catarina, i veient
és que no és indicació.

Comença la Catarina.

- En Francisco em va telefonar que es
masovers en tres homes. Qui n'he de
fer jo de tres homes? Amb un en
tinc un i massa!
- són dos senyors i el fill de l'un.

21-11-41 3

- Si, m'agrada, i és que aquelles terres són de molt mal treball. I la tieta no t'ho explica bé perquè hi ha unes normes i hi estan un any i després se n'acaben que i'avia ho ha dit

"Bueno", i'avia va dir que si és la possessió per quedar un any, com que l'home se'n va en el dia, els tres homes en un any podrien fer molta feina de netejar els camps i portar-los en condicions...

- I aquest home va dir que en vendria monedes.

- Però si les monedes són nostres! Si quan ho veis, com que veis, pagar mil pessetes més per les monedes!

- A més quan veis aquest home li diré que les monedes són de la munió que la veu com que mil pessetes...

un altre.

- Aquest nen se'n va a casa. Fe' set anys i encara no sap llegir. Ah que no sap llegir, menut? I tres i tres, gran pan? i dos i dos? No sap gran pan dos i dos?

- tres i tres si que ho sí quan fan.
- Si no saps quan fan dos i dos, don
nois saber quan fan tres i tres? No veus
que és més difícil?
- Perquè és més difícil?
- Perquè són ni menys més grossos.
- I qui vol dir això?

I ara parlare de criatures una mica
més gran d'elles. Tenim la Dolars Vajla
aquí de de divendres; no estranyis si
s'han estrocat els partes d'en Josep. La
Maria Fitar ha començat un retrat de
la Dolars a l'oli, que per ara és
molt recient. De la Maria Pla mes no
en sabem res. Suposo que arribarà
aquesta nit. A veure com haurà
anat ~~la~~ l'arribada de Maria Lúcia
i la seva llibra. Tinc copiat i repassat
es poemes ^{traduccions.} que hem d'enviar a en Joan
Hi ha es quatre poemes religiosos
que he fet la Maria d'amerament.
Les traduccions de Verlaine (càntic a
la Verge, cançó ben dolça, veritat?),

etc, el digne de Manuïl, i aquelles petites
cotes de Manuïl i la comtessa de
Navilla.) ~~Si~~ No veus que podrien escriure
a en Joan de de Llançà? Si vols
et remetrei es veus mei per enviarlos
amb la nostra carta, si vols es hi
enviare' jo apart de la d'agora. Fan
bastant embatall.

I des mei de men. molts
records a l'Esperança, i per a tu
tot el que vulguis

ten

Miric

molts records de la germana Josepina,